తాంబూలాలిచ్చేశారు

"నన్ను సినిమాకెవరెవరు తీసుకెళ్తారో చటుక్కున చేతులెత్తండోయ్" అంటూ సుడిగాలిలా దూసుకువచ్చాడు సుబ్బారావు లవర్స్ డెన్‌లోకి. లవర్స్ డెన్ హాస్టల్‌లో మూడో నెంబరు గదికి ముద్దు పేరు. ఈ గది, హాస్టల్ కట్టిన నాటి నుండీ భగ్నవీణలకీ, ఛిద్రహృదయాలకీ నిలయంగా ఉంటూవచ్చింది.

సుబ్బారావు దూకుడుగా వచ్చిన వేళకి, ఒక మజ్నూ భారీయెత్తున సిగరెట్లు కాలుస్తూ బాధపడుతున్నాడు. ఆ మజ్నూ ఇహలోక నామం రాజు. బాధపడుతున్న రాజుని చూస్తూ విచారపడుతున్న అప్పారావు మెల్లిగా తల ఎత్తి ఒక్కక్షణం చూసి, తల దించుకుని మళ్ళీ విచారపడడం మొదలు పెట్టాడు.

"కావలిస్తే నా డబ్బులు నేను పెట్టుకుంటా. మొత్తం ముప్పావలా ఉంది" అనేశాడు సుబ్బారావు తెగించి.

"ఏం సినిమారా. బతుకే ఓ సినిమాలా ఉంటే ఇంకా సినిమా ఏమిటి?" అన్నాడు రాజు తరఫున అప్పారావు.

"ఏమా కథ? సినిమా అయితే మరి సీతాఅమ్మవా రెవరు? రాథణాసురు డెవడు? లంగి ఎక్కడ?"

"ఇంకా ఖరారుగా తెలీదుగదా. రాజు ఇవాళే ఊళ్లో దిగాడు. దిగీ దిగుతూనే, ఆ పిల్లని చూశాడు."

"ఏ పిల్లని?"

"ఏమో ఎవడికి తెలుసు? ఇవాళ ఆదివారం కదా? రేపు కాలేజి తెరిస్తే, వీడు రేపటిలోగా స్వర్గస్థుడయిపోకుండా కాలేజికి వస్తే, అక్కడ ఆ పిల్ల ఎవరో కనబడితే...ఆపైన తరువాయి కథ ఉంటుంది. ఆమె గాని ఏ థరుడు ఘారం అనర్హ అయితే, రహదారిమీద పడిగాపులు పడాల్సిందే" అన్నాడు అప్పారావు.

"నేను సస్పెన్సు భరించలేను. అసలే గుండె నీరసం వాణ్ణి. అందుకని నేను ఒక్కణ్ణే ఎలాగో అలా వెళ్ళి సినిమా చూసేస్తా. సాయంత్రం కథ చెబుతాలెండి. ఇంతకీ పేరు లేకపోతే మానే, అసలా సీతామ్మ లైలా స్వరూపం ఏమిటో కాస్త చెబుదూ రాజా" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అబ్బ వాడసలే ఒఖలా మధనపడుతూ ఉంటే, నువ్వు మరింత రెచ్చగొడతావెం గురూ. నే చెబుతాపట్టు. శాటిన్ దిళ్లూ, ముక్కు పుడకలూ, ఒంటి పేట గొలుసులూ, ముఖమల్ జోళ్లు వీడు ఇవాళ చూసిన పిల్ల కోసమే ఉత్పత్తి చేస్తోందట ప్రపంచం. ఫియాట్ కారు, ఈ అమ్మాయి ఆమె కాబోయే భర్తా—తిరగడానికే డిజైన్ చేశారట. మామూలు మనుషులకి ఆమె కళ్లు చింపిరి కళ్లలా కనబడతాయికాని, సౌందర్య దృష్టి ఉన్న వీడివంటి వాళ్ళకి, అందమైన కళ్లే నేవి ఉంటే అవే సుమా అని ప్రబోధిస్తుందట మనసు. ముక్కు పుడకలు పాత ఫ్యాషన్ అనుకునే వారంతా ఆ అమ్మాయి సన్నటి ముక్కుమీద చిన్న ఒంటిరాయి ముక్కు పుడకని చూశారంటే తమ అభిప్రాయాలు మార్చేసుకుంటారట. ఇది ప్రథమ తరంగం. రాజు దిగీ దిగగానే ఇచ్చిన ప్రారంభోపన్యాసం."

సుబ్బారావు ఈ తరంగం విన్నాడో లేదో కాని, కింద పడిఉన్న సిము వెండి సిగరెట్ కేసుని స్వాధీన పరచుకున్నాడు. తన జేబులో సిగరెట్లన్నీ ఒక్కొక్కటి అందులో అతి జాగ్రత్తగా అమర్చాడు. ఇంకా కాళీ మిగిలి పోయింది.

నా దగ్గిర ఆట్టే డబ్బులు లేవు. ఇక్కడి సిగరెట్లు కొనిని తీసుకుంటానని ఒక చిన్న జనాంతిక ప్రకటనచేసి, అక్కడున్న రెండు పెట్టెలూ తెరిచి సీము వెండి డబ్బా నింపేశాడు.

"ఊఁ రెండవ తరంగం అనక వింటాను గాని టైమైంది. మళ్లా వస్తా" అన్నాడు లేవబోతూ.

"బొత్తిగా ఇంత స్వార్థం అయితే ఎలాగోయ్. ఇవతల వీడు మతి భ్రష్టుడై ఇలా ఉంటే, దయా దాక్షిణ్యం లేకుండా సినిమాకి పోతానడానికి మనసెలా ఒప్పింది అంట. పైగా ఆ సిగరెట్లు ఊడ్చేసుకు పోతే మేం ఎలా ఏడవడం?" అంటూ చిరాకు పడ్డాడు అప్పారావు.

"ఆఖరికి సిగరెట్లుకూడా లేకపోయాయే అని ఏడవండి జమిలిగా అయినా. మతీసుతీ లేకపోతే సరి. ఎవర్తినో చూసి మూడనట్టు చూసి, ఇలా బెంగెట్టుకోవడం సిల్లీగా లేదు? మీ నాన్నకి ఉత్తరం రాస్తానుండు రాజూ అప్పుడు తెలుస్తుంది"

"ఏడిశావు లేవోయ్ బోడి పెద్దరికం నువ్వూను. వాళ్ల నాన్నగారు మొన్ననే శాంక్షన్ చేసేశారుట – వీడు వరించిన అమ్మాయిని తెచ్చి పెళ్ళి చెయ్యడానికి. ఎటొచ్చీ, ఆయనతో సి. పార్వతి (బి. ఏ. సెకండియర్ మూడో దండయాత్రని పెళ్లి చేసుకుంటానని చెప్పి వచ్చేశాడు. ఆయన సరేననేశాడుట" అన్నాడు అప్పారావు.

"మరింకేం? ఈ ఏడు పేమిటి?"

బాధపడుతున్న రాజు ఇంక సహించలేక పోయాడు.

"ఏడు పేముందిరా... నేను మాత్రం కలకన్నానేమిటి ప్రపంచంలో, ఇవాళ చూచిన అమ్మాయంత అందమైనవాళ్ళు... అసలు అందం కాదులే. అదేదో చెప్పలేం ఒక విధమైన వెలుగు - జ్యోతి..."

రాజు చెలికాడు ఈ అవస్థ చూడలేక, అనుకున్నాడు. "అయినా ఎందుకు రాజూ వీడికి చెబుతావు నీ బాధంతా? అర్చేవాడా తీర్చేవాడా" అంటూ.

"నేను అర్చేదీ తీర్చేది ఏం లేదు కాని, ఇప్పుడేం చేస్తారని అడిగానంతే" అన్నాడు సుబ్బారావు చిన్నబుచ్చుకుంటూ.

"చెయ్యడానికేముంది. రేపు ఈ కొత్త పిల్ల పేరు, పై విలాసం తెలియగానే, వాళ్ల నాన్నకి టెలిగ్రాం ఇచ్చేస్తాడు. చిన్న సవరణ ఉందనీ, మొన్న చెప్పిన పార్వతి బదులు ఇంకో సరస్వతిని పెళ్లాడ నిశ్చయించుకున్నాననీని. ప్రమాదం ఏముంది. పేరు మార్చగా?" అన్నాడు అప్పారావు.

"మరే ప్రమాదం ఏముంది?" అన్నాడు సుబ్బారావు.

సోమవారం ఉదయం పది గంటలకి కథ చాలా ముందుకు వెళ్లిపోయింది.

రాజు చూసిన రామ పేరు సరోజినిట. పొద్దున రాజు, అప్పారావు కాలేజికి వెళ్ళేసరికి, ఆ పిల్ల కనబడింది.

"అదుగో ఆ అమ్మాయ్ రా" అన్నాడు. రాజు ఎగిరి గంతేసి, తూలి కిందపడబోతూ.

"హరినీ... ఆమె పేరు సైన్‌డాన్, ఈ ఏడే చేరింది. ఏదీ వచ్చి వారం రోజులైపోయిందో లేదో నలుగురైదుగురు రోమియోలు అద్దరా బాదరా వరించేసి,

★ తాంబూలాలిచ్చేశారు ★

వరుసక్రమంలో దృక్పథాలు మార్చేసుకుని, చెంపలు వాయించేసుకున్నారు. కాలేజీ తెరవగానే నువ్వూ వచ్చిఉంటే, అందరితో పాటే..." అన్నాడు అప్పారావు.

"ఛా. అలా అనకురా. నిన్న చూసినపుడే అనుకున్నాను పార్వతి ఈ అమ్మాయి కాలిగోటికి సాటి రాదని. పేరేమిటన్నావు?"

"సైన్ డౌన్ అని చెప్పాను. కలకత్తా మెయిలు మద్రాసు నించి వచ్చే వేళకి ఈవిడ కాలేజి రోడ్డులో నడుస్తూ ఉంటుంది. క్లాసులో నెంబరు 32 అనుకో. అసలు పేరు సరోజిని. ఇంట్లో సరూ అంటారు. రేపొద్దున్న పెళ్ళాడితే నువ్వూ..."

"ఛీపో" అన్నాడు రాజు సిగ్గుపడుతూ.

క్లాసులోకి వెళ్ళారిద్దరూ.

మొదటి గంట పూర్తికాగానే వరండాలోకి వచ్చేసరికి సుబ్బారావు కనబడ్డాడు. రాజు పిలిచాడు. దగ్గరికి రాగానే రాజూ అప్పారావు ఎడాపెడా నిల్చుని సుబ్బారావు తలకాయ వంక చూడసాగారు. రాజు ఈర్ష్యతో చూశాడు; అప్పారావు జాలిగా చూశాడు.

"ఏం అలా చూస్తున్నారు? అన్నాడు సుబ్బారావు బిక్క మొహం పెట్టి.

"పరిగెట్టు కెళిపోయి గుండుచేయించుకొచ్చెయ్. లేకపోతే సాయంత్రం హాస్టల్ కి రాగానే చావగొడతా" అన్నాడు రాజు.

"నాకేం నీ మంచికే చెబుతున్నాం. అయినా, కాపోయినా, సినిమా హీరోలాగ నీకు ఉంగరాల జుట్టేమిటోయ్ భగవాన్లూ" అన్నాడు అప్పారావు.

"నా జుట్టు గోల నీకెందుకోయ్. హనుమాన్లూ. మా నాన్న, అమ్మ, బాబాయ్, పిన్ని, మావయ్య, అక్కయ్య, బామ్మ నీతో కలిపి ఎనమండుగురు నా క్రాపు గురించి సలహా ఇస్తారా? అయినా ఇప్పుడిది ఫ్యాషన్ కాదుగా" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"కాకపోవడమేమిటి! నాకు తెలిసిన రహస్యం నలుగురికీ తెలిస్తే, సాయంత్రానికల్లా ఉంగరాల క్రాపింగే 1956 ఫ్యాషన్ అయి ఊరుకుంటుంది. సరోజకి నచ్చిందంటే మాటలతో పనికాదు" అన్నాడు కాస్త గొంతు తగ్గించి.

"అయ్య బాబోయ్. ఆ ఘాటీకి నా క్రాపింగు నచ్చిందేమిటి కొంపతీసి. ఇప్పుడేం దారి?"

"దారికేముంది దారి గోదారే. గబగబ సెలూన్ కి వెళ్ళు. అంటకత్తెర సాధ్యమైనంత వికృతంగా చెయ్యమను. కావలిస్తే ఓ పావలా ఎక్కువిస్తానని ఆశపెట్టు. అక్కణ్ణించి గోదారికెళ్ళి నెత్తినిండా స్నానం చేసి దేవుడికో దణ్ణం పెట్టుకుని ఇంటికెళ్ళి పడుకో. లేకపోతే, ఘాటీ ప్రేమిస్తుంది. వరిస్తుంది. చూస్తూవుండగా పెళ్ళాడేస్తుంది. జాగర్త" అని హెచ్చరించాడు అప్పారావు.

రింగుల క్రాపింగు సుబ్బారావు, వెంటనే సెలవు పెట్టేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇటు రాజుకూడా సెలవు పెట్టేసి, బజారుకెళ్ళి తిరిగి తిరిగి, జుట్టుని ఉంగరాలు తిప్పే క్లిప్పులు కొనుక్కుని, హాస్టలు కెళ్ళి అవి పెట్టుకు తలకట్టుకు పడుకున్నాడు. సుబ్బారావును హడలకొట్టడం అంతా బాగానేవుంది కాని, దానికోసం సరోజని ఘాటీ గీటీ అంటూ అప్పారావు హేళనగా మాట్లాడడం నచ్చలేదు రాజుకి. చిరాకేసింది కూడా.

"నాలుగురోజులలో కాస్త ఉంగరాలు తిరిగితే, సరోజసంగతి నాన్నకు రాసెయ్య వచ్చు" అనుకున్నాడు.

హాస్టల్ కుర్రాణ్ణి పిలిచి సెలవుచీటి రాసి పంపేశాడు కాలేజికి.

* * *

మధ్యాహ్నం ఇంటర్ వెల్ వేళకి అప్పారావు రొప్పుకుంటూవచ్చాడు లవర్స్ డెన్ కి.

"నీదుంపతెగా నీకేం మతి గినాపోయిందిట్రా ఏమిట్రా ఈ సెలవుచీటీ. ఇది లెక్చరర్ కంటబడితే ఇంకేమేనా ఉందా" "నౌకరు నాకంటబడి నాచేతి కిచ్చాడు గాబట్టి సరిపోయింది" అంటూ గది అదరేట్టు గావు కేకలు వేశాడు.

"పోరా నీకేం తెలుసు నా ఆవేదన... సరూకి ఉంగరాల జుట్టంటే ఇష్టమని తెలిసి తెలిసి ఈ జూలుతో ఎలారమ్మన్నావురా? మొహం చెల్లద్దూ? నాలుగు రోజుల్లో రింగులొచ్చేస్తాయని షాపువాడు చెప్పాడు. అందుకని సెలవు పెట్టేశా" అన్నాడు రాజు క్లిప్పులు అదుముకుంటూ.

"అయితే ఈ గోలంతా అందులో రాసుకుంటార్రా చదివిచూడు."

రాజు ఆబాధతోనే విసుగ్గా తను రాసిన సెలవు చీటీ అందుకుని చదువుకుని ఐదంగుళాల ఎత్తుకి ఎగిరిపడ్డాడు.

ఉంగరాలు తిరగందే కాలేజికి రావడానికి మనస్కరించటంలేదు కాబట్టి,దయతో, తనకు ఐదురోజులు సెలవు ఇప్పించాలని ఆ సెలవు చీటీలో ఉంది.

"ఎవరూ చూడలేదు గదా కొంపతీసి... బుర్రెక్కడో పెట్టుకు రాసేశానుసుమీ... డామిట్...నయమే. నువు చూశావు గనక సరిపోయింది" అంటూ దాన్ని చింపేశాడు రాజు.

ఇంకో సెలవు చీటీరాయించి పట్టుకుపోయాడు అప్పారావు.

మధ్యాహ్నం మొదటిగంట పూర్తి అయీ అవగానే, అప్పారావు సైకిలెక్కి మళ్ళా వచ్చాడు హాస్టలుకి.

"ఒరేయ్ రాజూ! సుబ్బిగాడి జుట్టునెరిసినా సరోజకి ఇష్టమేటరోయ్. తెలివితేటలు - అనగా విజ్ఞానం ఎక్కువ అయితే నీఅసలు జుట్టు నెరుస్తుందని అంచేత సుబ్బిగాడు పోతపోసిన విజ్ఞాని అనీ సరోజ అభిప్రాయం. ఇది తాజావార్త" అని చెప్పేసి చక్కాపోయాడు.

జుట్టు నెరవడం ఎలా అన్న సమస్య పట్టుకుంది రాజుని.

సబ్బుతో తలరుద్దుకొన్నా, ఓ పావలా తేసెకొని పులుముకున్నా, జుట్టునెరుస్తుందని జ్ఞాపకంవచ్చింది. కొంపతీసి ముగ్గుబుట్ట అయి ఊరుకుంటే? పాయింటే. అందువల్ల అక్కడక్కడ అందంగా నెరవాలి. మానసిక వేదనవల్ల, అప్పులు, ఇంట్లో ఆవాలు మెంతులు నిండుకొనుట మొదలైన బెంగలవల్ల జుట్టు క్రమబద్ధంగా నెరుస్తుంది. విజ్ఞానం వల్ల కూడా నెరిసేమాట నిజమేకాని అది కణ్ణించి వస్తుంది?

"జ్ఞానం లేదా గాడిదా?" అని నాన్నగారు తిట్టేవారు. జ్ఞానమే లేనివాడికి, 'విజ్ఞానం' ఎక్కణ్ణించివస్తుంది? ఈ పంథాలో సతమతం అవడం సాగించాడు రాజు.

* * *

కొత్తగా పోలీసు అయిన ఒక ఆసామి, ఒగురుస్తూ ఠాణాలోకి వచ్చాడు.

"పార్కుదగ్గిర, ఎవరో ఒక ఆయన్ని తన్నిదోచుకున్నారండి. ఇక్కడికి తీసుకొచ్చా" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టరుతో.

"ఎవడువాడు పాత మొహమేనా?

పోలీసు: దొంగ ఇంకా దొరకలేదండి. తన్నులు తిన్న ఆసామిని పట్టుకున్నానండి.

సాయంత్రం కాలేజీ వదలగానే రివ్వున వచ్చాడు అప్పారావు ఇంకో బులెటిన్ పట్టుకుని. రాజా అడగబోతున్న ప్రశ్నే అప్పారావు అడిగేశాడు.

"ఏం బ్రదర్. నీకు జనరల్ నాలెడ్జి ఉందా? చాలా అర్జెంటు. బోలెడుంటే సరోజ నీది. లేకపోతే, సుబ్బిగాడు సరోజ వాడు" అన్నాడు.

"నేనూ అదే చూస్తున్నాను. విజ్ఞానం ఉంటే జుట్టు నెరుస్తుంది. ఎలా చెప్పు ఋజువు చేయడం?"

"అయినా చూదాం ఉండు, అంజలీ నాగేశ్వరరావూ, నటించిన—ఏ మీన్ విడి విడిగా-మొదటి సినిమాలు ఏమి? వారిద్దరు కలసి నటించిన మొదటి చిత్రం ఏది?

రాజా తడుముకోకుండా చెప్పేశాడు.

"మధుబాల దిలీప్ కలసినటించిన లేటెస్ట్ పిక్చర్ ఏమిటి?"

ఇదిగూడా రాప్‌మని చెప్పేశాడు రాజు.

"హారినీ ఇంత విజ్ఞానం ఉండికూడా ఇంకా జుట్టు నెరవకపోవడం ఏమిట్రా నీకు? ఇదేదో చిత్రంగా ఉంటే?"

"పోదూ. నువ్వలా అంటావు కానీ, నీక్కూడా ఇవన్నీ తెలుసుకదా. నీకు మాత్రం నెరవడం లేదేం..."

"ఇది కాదేమో విజ్ఞానం. పోనీ సైన్‌డౌన్ టెనప్, తర్టీటూ అంటే అర్థాలు చెప్పు."

"సైన్‌డౌన్ అంటే సరోజ టెనప్ అంటే సీతాలక్ష్మి. సరే తర్టీటూ మన ప్రొఫెసరు గారమ్మాయి సుందరి" అన్నాడు రాజు.

అప్పారావు విరగబడి నవ్వాడు. "ఓరి అమాయకుడా. సైన్ డౌన్ అంటే కలకత్తా మెయిలు. టెనప్ అంటే ఇంకేదో రైలు

వక్తలూ, శ్రోతలూ

పెళ్ళికిముందు, అతడు అనర్గళంగా మాట్లాడేవాడు; ఆమె ఆలకించేది.

పెళ్ళయిన కొత్తలో, ఆమె మాట్లాడేది. అతడు వింటూ ఉండేవాడు.

రెణ్ణెల్ల తరువాత ఇద్దరూ ఒక్కసారే మాట్లాడేవారు. అప్పుడు ఇరుగుపొరుగులు ఆలకించేవారు.

తర్టీటూ అంటే పూరీ పాసింజరూను. సరే ఏదో తిప్పలు పడు!"

"రైల్వే గైడుకొని చదివేస్తే?"

"నీ బొంద రైలు సంగతులు మాత్రం తెలిస్తే ఏం లాభం. మిగతావో"

"మరెలాగ?"

"ఏమో"

* * *

మర్నాడు ప్రొద్దున్న కాలేజీకి వెళ్ళగానే ఒక న్యూస్ బులెటన్ పంపించాడు అప్పారావు.

"రాజా రాజా. సుబ్బిగాడు అంటకత్తెర మొహంతోనే కాలేజికి వచ్చేశాడు. ఇంకా రింగ్‌లు పోలేదుకాని, జుట్టంతా ఆరంగుళం మేకుల్లా ఉంది. అయితేనేం వెధవ బావున్నాడురా హాలీవుడ్ హీరోలా—దాదాపు క్లార్క్‌గేబుల్‌లా తయారయ్యాడురా. అయినా, ఈ వెధవకి చదువంటే బొత్తిగా ఇంత శ్రద్ధాభక్తులు యెందుకో నాకు బోధపడలేదు. నీకు మల్లే నాలుగు రోజులు సెలవు పెట్టుండాల్సింది

ఇట్లు, అప్పారావు.

పి. యస్:—సరోజ ఫస్టు పీరియడ్‌లో వాడి వంక మూడుసార్లు సూటిగా చూసింది —సారీ. అ. రావు.

రెండవ గంట కాగానే ఇంకో బులెటిన్ వచ్చింది.

"రాజా ఇది నీకు తెలుసా? రైలు స్టేషనులో ఉత్తి పుణ్యానికి ఇనపరేకుల తోరణాలలాటివి పట్టాలకడ్డంగా కట్టిఉంటాయి. అవి ఎందుకో తెలుసా?—ఇట్లు అప్పారావు

పి. ఎస్:—సరోజకి తెలుసుట! అ॥ రావు.

లంచ్ ఇంటర్‌వెల్‌లో అప్పారావు వచ్చీ రాగానే అడిగాడు "ఏం రాజా. తెలిసిందా జవాబు?" అని.

"ఊహుఁ...నీకు?"

"నాకూ తెలీదు. పైగా సుబ్బిగాడికి తెలుసుట. ఇదే కాదు. వాడికి చిల్లర విషయాలు కొల్లలుగా తెలుసుట. ఈ సంగతి సరూకి తెలుసుట."

"సాయంత్రం తీసుకురారా వాణ్ణి" అన్నాడు రాజు.

"ఎవర్ని? నన్నేనా?" అంటూ సుబ్బారావు ప్రవేశించాడు దూకుడుగా.

"వెదకబోయిన తీగా! వెయ్యేళ్లు బతుకు. కాని, నీకి అడ్డమైన సంగతులూ ఎలా తెలుస్తాయిరా?" అన్నాడు రాజా.

"ఇప్పుడు మళ్ళా ఏం జరిగింది? ఆ పిల్ల..."

"మరే ఆ పిల్లకి ఉంగరాల క్రాపింగు నెరిసిన జుట్టు అంటే ఇష్టం. పైగా నీకు లోకంలో తెలీని సంగతులు లేవనీ, నువ్వు

"వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష" బిరుదముతో ఇటీవల కోపల్లెలో పండిత సత్కారంపొందిన శ్రీ పల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య.

మహా మంచివాడివనీ ఆ పిల్ల నమ్మకం నాకేం" అన్నాడు అప్పారావు.

"చిత్రంగా ఉందే. నా చరిత్ర అంతా ఎలా తెలుసుకుందో" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అదేమిటి? భయపడ్డం మానేశావా? ఆ పిల్ల నిన్ను పెళ్ళాడుతుందని భయం లేదు?"

"భయం ఎందుకు? అంతగా బెదిరిస్తే అక్కర్లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పేస్తా...... ఎటొచ్చి..."

"సరేగాని, నీ రహస్యం చెప్పు. నీకు చిన్న చిన్న విషయాలు, చిల్లర విషయాలు అశోకుడు ఏం చేశాడో, నీళ్ళలో ఇనప ముక్క మునిగితే కర్ర ఎందుకు తేలుతుందో, ఇండియా ఆఖరి గవర్నరు జనరలు ఎవడో—ఇలాటివెలా తెలుసు?"

"ఆ. దానికేముంది. మా తమ్ముడికి రోజూ రెండు పూటలా పాఠం చెప్పకపోతే, మా నాన్నగారు డొక్క చీల్చేస్తానని చెప్పారు. అందుకని, పాఠం చెబుతూ ఉంటే, ఇవన్నీ తెలుస్తున్నాయి" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"రైటో. నువ్వు తక్షణం వెళ్లిపో," అన్నాడు రాజా.

* * *

ఆ సాయంత్రమే, వాకబుచేసి, ఫస్టుఫారం చదువుతున్న తమ్ముడు గల ఒక అన్నయ్యని మంచిచేసుకున్నారు. ఆ అబ్బాయిదగ్గిర ట్యూషన్ చెప్పించుకుంటున్నాడు రాజా.

★ తాంబూలాలిచ్చేశారు ★

"కుర్ర వెధవ దగ్గర నువు ట్యూషన్ చెప్పించుకోవడమేమిటి? సిల్లీ." అన్నాడు మిత్రుడు.

రాజు గంభీరంగా నవ్వాడు. "ఇంద్రుడి వజ్రాయుధం దేంతో చేశారు.?"

"వజ్రంతో."

"చూశావా. అది తప్పట."

"నువ్వు చెప్పు చూదాం." అన్నాడు స్నేహితుడు.

"వాడు తెలీదు మా తమ్ముడిని అడుగుదాం."

ఎముకతో చేశారు అని తమ్ముడు చెప్పాడు కాని రాజుకి కూడా నమ్మకం కుదర లేదు.

"ఎవరి ఎముకలు?" అని అడిగాడు.

"శిబీచి అనేవాడు ఇచ్చాడు."

"కర్ణుడు కాదా?..." అన్నాడు రాజు.

"కాదురా. బలి అయి ఉండొచ్చు."

"అబ్బే శిబిచే మా వాచకంలో ఉంది" అని నొక్కి చెప్పాడు చిన్న కుర్రాడు.

సైకో అనేసి, ట్యూషన్ ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు రాజు. రెండు పూటలూ ఆ కుర్రాణ్ణి ఆ కాఫీ హోటలుకి అక్కణ్ణించి, హాస్టలుకీ తీసుకెళ్ళడం, పాఠాలు నేర్పినట్టు నేర్పుతూనే వాటిని తనే నేర్చుకోవడం సాగించాడు. బుధ, గురు వారాలు హోరాహోరీగా చదువు సాగింది. మరో పక్క క్రాపింగుకు రింగులు తిరుగుతున్న ఛాయలు కనబడ్డాయి.

కాలేజిలో అంతా రాజు గురించి, అతని రింగుల క్రాపింగు గురించి, ఖాళీ ఉన్నప్పుడల్లా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. రింగులు తిరుగుతాయా తిరగవా అన్న విషయంమీద కొందరు పందెం అనుకుంటున్నారు. కొందరు హాస్టలుకి వెళ్ళి రాజుని పరామర్శ చేస్తూ వచ్చారు.

* * *

శుక్రవారం సాయంత్రం రాజు చిరాగ్గా పచార్లు చేస్తూ ఉండగా, గురుతుల్యుడైన శిష్య పరమాణువు వచ్చాడు.

"నా తెలుగు వాచకం దొరికిందండి. శిబి పాఠం చదివానండి మరండి నిన్న మీరు చెప్పింది తప్పండి. శిబి చక్రవర్తిని వేగ తినెయ్య లేదుట. తినెయ్య కావలిస్తే అని శిబి ఊరికేనే అన్నాడు. అప్పుడేమో వేగ ఇంద్రుడై పోయి..."

"ఒద్దు లేవోయ్ ఆపెయ్. నాకా కథ అక్కర్లేదు. నాదే తప్పులే" అన్నాడు రాజు విసుగ్గా.

"పోనీ తెలుగు ఒద్దు లెండి...జాగ్రఫీ కూడా మీరు చెప్పింది తప్పండి...కొన్నూరు కంది పప్పుకి ప్రసిద్ధి కెక్కింది..."

"ఇదిగో అబ్బాయ్, కొన్నూరు సంగతి నాకు తెలీదు కాని, ఇండియన్ ఆర్చిపెలగోలో పేము బాగా పండుతుందని నాకు బాగా తెలుసు, పేక బెత్తాలు మన వూళ్ళోకి దిగుమతి అయ్యాయి కూడా. నువు వెంటనే ఇంటికెళ్ళకపోతే పేకావారమ్మాయినిచ్చి పెళ్ళి చేస్తా..." అన్నాడు రాజు మహా కోపంగా. శిష్యుడు తెలుగు వాచకం అక్కడే పడేసి, ఇంటికి పరిగెత్తాడు.

అంతలోనే అప్పారావు రొప్పుతూ రోజుతూ వచ్చాడు.

"అబ్బాయ్ రాజూ. తాంబూలాలిచ్చేసుకున్నారుట తెన్నుకుచావు. నాకు నిజంగా బాధగా ఉందనుకో. కథ అడ్డం తిరిగిపోయి పెడదారిన చాలా దూరం వెళ్ళి పోయింది. సారీ" అన్నాడు ఒగురుస్తూ.

"ఎవరి గోలా నువ్వు చెప్పేదీ?" అన్నాడు రాజు చాలా తాపీగా, నిశ్చలంగా, నిబ్బరంగా.

"అదే అదే. నీ...ఐమీన్...సరోజ... ఆ అమ్మాయికి సుబ్బిగాణ్ణిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యడానికి వాళ్ళవాళ్ళ నాన్నగార్లు, పెద్దలూ నిశ్చయించేసి తాంబూలాలిచ్చేసుకున్నారు. వాళ్లు వాళ్లు దూరపు చుట్టాలుట. అసలు బంధుత్వం ఎలా ఏడిసినా, ఈ పిల్ల పెళ్ళి చేస్తారా చస్తారా అని పాఠం వేసుకు కూర్చుందిట. మన వెధవ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నాడు. అయినా కాపోయినా తండ్రి ఎడల ఎంత భయ భక్తులున్నా మరీ ఇంతా..."

"ఎవరూ నువు చెప్పేది సరోజిని సంగతా? ఆ పిల్ల సుబ్బారావుని పెళ్ళాడితే వచ్చిన ముప్పేమిటి?" అన్నాడు రాజు తాపీగా.

"హోరి పిచుగా, ఆదివారం పొద్దుటేంచి ఇవాళ మధ్యాహ్నంవరకు నువుతపసోపాలు పడి నా మతి పోగొట్టిందెవరి కోసంరా?... నువు ఆమెని ప్రేమించ లేదు?" అన్నాడు అప్పారావు ఆశ్చర్యంగా కుర్చీలో కూర్చుంటూ."

"నాన్సెన్స్. మా నాన్న నాకు వేరే సంబంధం చూశాడు. నేను చూడక పోతేనేం. ఆయన ఎన్నిక చేసిన పిల్ల బాగుంటుందని నాకు గట్టినమ్మకం ఉంది."

కుర్చీలో కూర్చున్న అప్పారావుకి, పక్కనే ఉన్న బల్లమీద ఓ ఉత్తరంలాటిది కనబడింది. రాజుమాటలు వింటూనే చదివాడు...

"తాంబూలాలు ఇచ్చుకున్నాము... ఈ సంబంధం కనక...దొక్క వాలికలు చేసేస్తాను...నె...వేషాలు వెయ్యక...టనే రావలెను.

ఇట్లు జగన్నాథము" అని కనబడింది.

పచార్లు చేస్తున్న రాజు ఇంకా ఏదో చెప్పబో తున్నాడు. "అసలు అదీ కాక..."

"మరే మరే నీకాక్కలసించేదో నీకే తెలీదనుకో...అసలది కాక, సహూరి నువ్వు చూసింది రెండు నాళ్లేగా. పైగా ఎడతెగని పితృభక్తోటి...." అన్నాడు అప్పారావు హేళనగా. ★

—'రవణ'

అణా కాసు పోయిందని ఏడుస్తున్న ఓ కుర్రాణ్ణి చూసి దారినపోయే ఒక పెద్దమనిషి, ఓదార్చి ఓ అణా ఇచ్చాడు.

అరగంట తరవాత ఆయన మళ్లా ఆ దారిన పోతూఉంటే కుర్రాడు అక్కడే వెతుకుతూ ఏడుస్తున్నాడు. "ఏం బాబూ మళ్లీ పారేసుకున్నావా?" అని అడిగాడాయన.

"కాదండి. ఇందాకటి అణా కాసు పారేసుకోకుండా ఉంటే ఇపుడు రెండు ఉండేవి గదా అని" అన్నాడు పిల్లవాడు.

స్కినెడెక్స్
గజ్జి, దురదలు, పుండ్లు మొ॥
చర్మవ్యాధులకు దివ్యాంజనము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
లిమిటెడ్, మద్రాసు-30.